

HELL (O)

ENTON
LASOPIS

VENUS
TRANSIT
2004

A unique
Science
Discovery
Programme

This Programme is part of
the European Science Week
an Initiative by
the European Commission

vt-2004.org

Rozhovor s

RNDr. Ing. Rostislavem Halašem

Žijeme v roce 2010

Rozhovor s šéfredaktorkou

Nelou Kadanišovou

Bouře z Japonska -
Dir en Grey

cena: 10 Kč

vydání: 1

datum: 1/2010

naentou@email.cz
www.ng.praslejo.cz

Úvod

Co je nového po zimě?

Časopis Hell(o), stejně jako většina z nás, přes vánoční svátky trochu ztloustl a přibral. V jeho případě je to ovšem napořád a myslím, že s tím všichni plně souhlasí. Také bych vám chtěla moc a moc poděkovat, že jste si koupili oficiálně první číslo tohoto časopisu a doufáme, že o něj po přečtení neztratíte zájem.

Vrátit se po dvou týdnech zpátky do školního chaosu a v hodinách udržet svou pozornost je hodně těžká zkouška a jen málokdo z nás ji zvládá na jedničku. Jenže od toho jsme studenti (jak by řekl pan profesor Florík), abychom si s tím poradili. Čas letí jako splašený a znovu si zvykneme na vstávání v 6 hodin. Pokud tomu tak není, věřím, že vás tohle číslo hned probudí. A co v něm tento měsíc najdete?

V první řadě se dozvíte spoustu zajímavostí v rozhovoru s panem zástupcem Halašem na stranách 4 a 5. Před pár dny jsme vstoupili do druhého desetiletí 21. století. Chcete se dovědět o některých událostech, které se stanou v roce 2010? Mrkněte na strany 6 a 7. Možná jste na chodbách školy také potkali naše redaktorky, které připravovaly první anketu. Otázka zněla: Na jaký obor vysoké školy se chystáte po ukončení studia? Výsledky ankety naleznete na straně 11.

Doufám, že vás lednové číslo zaujme, pobaví a třeba i přivede k zamyšlení. Ještě jednou děkujeme, bez vás by časopis nebyl, čím je.

Nela Kadaníková, šéfredaktorka

Šťouřalův kontek

Co nám to proboha dali před školu?

Asi nejsem jediná, kdo si klade tuto otázku, a tak jsem se rozhodla napsat tento článek. A o čem že je vlastně řeč? Mám na mysli sochu, která „obývá“ prostor před naší školou – prý že Myslitel.

Za prvé bych ráda podotkla, že i po dlouhém přemýšlení a bádání nikdo nepřišel na to, co je to vlastně za pohlaví a zdali je to vlastně člověk – a jestli to člověk není, a je to nazváno „Myslitelem“, je to snad narážka na to, že lidé nebo naši studenti nejsou schopni myslet? (Někteří opravdu ne, ale to je jiná kapitola.)

Za druhé je tu otázka, jestli to měl být pokus o nějaké umění. Pokud ano, dostáváme se k rozporu podobnému situacím, kdy někdo udělá na papír nebo plátno tři čáry a na závěr cákanec a poté se obraz vydraží za milióny a je považován za umění. Vztít kus dřeva, vyřezat z něj nějaký kužel či co, naznačit lidskou stavbu těla, nazvat to sochou – tudíž uměním a potom nám tohoto MIMOZEMŠTANA postavit před školu, to mi přijde poněkud bezmyšlenkovité. Proč nám před školou stojí něco takového? Na co to tam je? Kde to má logiku a nějaké racionální vysvětlení?

Tím bych to asi uzavřela a dodala, že mně osobně se Myslitel moc nelíbí a radši bych tam viděla sochu Ozzyho Osbourny nebo pomník Metallicy, což je nereálné. Celkově je to věc názoru každého z nás.

Katka Švecová

Naši nepakrevní příbuzní

Rozhovor s

RNDr. Ing. Rostislavem Halašem

1. Cestujete rád? Kde všude už jste byl?

Cestování mám velice rád. Poznávání cizích krajů, kultur.... člověka to obohacuje. Procestoval jsem téměř celou Evropu, navštívil jsem USA, kde jsem strávil nějaký čas, a letos Čínu (především kvůli zatmění slunce). Chtěl bych se podívat do Skandinávie (Norsko, Švédsko).

2. Jak dlouho jste na naší škole? Co jste dělal před tím, než jste se stal zástupcem pro RG ?

10 let jsem učil elektromechaniku na učilišti, mělo to pro mě velký význam, hodně jsem se přiučil. Pak jsem ještě působil 10 let na Gymnázium J. Wolkeru jako zástupce ředitele a pak mi přišla nabídka od pana Koláře, kterého si moc vážím. Na této škole jsem už 7 let.

3. Díval jste se na Československou Superstar?

Celkem ano, ale ne na celý program, spíš jen ke konci, mám spoustu jiných zájmů. Můj favorit je Martin Chodúr.

4. Máte nějaké plány v kariéře, kterých byste chtěl dosáhnout?

Myslím, že to se nedá plánovat, je otázka, co je to kariéra. Člověk má být spokojen s tím, co dělá právě teď. Rád bych ale byl nositelem Nobelovy ceny nebo měl patent. :-)

5. Jaké je Vaše nejoblíbenější zvíře? Chováte doma nějaké?

Máme králíka Matesa. Pořád s ním běhám. :-)

6. Jak dlouho se zabýváte oborem IT a obecně počítači?

Vlastně to není můj obor. Považuji se za uživatele, který ví, jak PC funguje a ne za odborníka. Byl jsem 2. člověk v Prostějově, který si koupil počítač Atari a jsem zakladatelem Atari klubu v Prostějově (polovina 80.let).

7. Co jíte nejraději?

Jím všechno, ale preferuji typické vepřo knedlo zelo a halušky.

Naši nepakrevní příbuzní

8. Máte nějaké aktivity pro volný čas? Sportujete?

Nemám moc volného času, doma dodělávám věci z práce. Baví mě však číst odbornou literaturu a rád se zabývám astronomií, ze sportů cyklistika, bruslení na ledě a hlavně lyžování (všeho druhu - Downhill apod.). S rodinou jezdíme do Alp. Dokonce jsem se snažil naučit i na prkně. :-)

9. Měl jste v rukou 1.číslo našeho časopisu? Co na něj říkáte?

Je to zajímavý počín. Zatím tady nic takového nebylo (po tu dobu, co tady jsem) a přeji Vám, aby vám to vydrželo.

10. Baví Vás vyučovat?

Baví mne učit studenty, kteří o to mají zájem a pokládají mi otázky, nad kterými se musím zamýšlet, nebo je nedokážu zodpovědět.

11. Který předmět kromě informatiky máte ještě rád?

Rozhodně fyziku. Studoval jsem přírodovědeckou fakultu (matematika - fyzika).

12. Víme, že jste doktorem přírodních věd, ale máte inženýrský titul. Mohu se zeptat, z jakého oboru?

Elektrotechnika.

13. Kdyby jste chytil zlatou rybku a měl 3 přání, co byste si přál?

Mít pořád dost zvědavých studentů a zdraví. Třetí bych si nechal do zálohy.

14. Kolik hodin denně strávíte na internetu (v soukromí)?

Asi půl hodiny. Dívám se na poštu a novinky kolem techniky. Doporučuji stránku www.technet.cz.

15. Prožíváte nějak speciálně Vánoční svátky, nebo je berete v klidu a s chladnou hlavou?

Spíše v klidu, člověk by se měl aspoň na Vánoce zastavit a ohlédnout, co se stalo přes rok.

Panu profesoru Halaši děkujeme, byl velice příjemný a výborně se s ním na našem rozhovoru spolupracovalo. Také doufáme, že naši čtenáři dozvěděli něco nového a nebo zajímavého o panu Halaši.

Michaela Pleváková

Michael Formánek

2010

Žijeme v roce 2010

Určitě všichni znáte ten pocit, když člověk vstoupí do neznáma, připadá si poněkud zvláště a možná i nepodstatně. A tím neznámým je pro nás nyní rok 2010. Proto jsme si pro vás připravily článek, ve kterém se dozvíte o několika zajímavých událostech, které nás v tomto roce čekají.

Zimní olympijské hry ve Vancouveru

V roce 2010 se budou konat již XXI. zimní olympijské hry, tentokrát v kanadském Vancouveru a jeho okolí. Všechno vypukne 12. a skončí 28. února. Tentokrát se bude soutěžit v 15 sportovních odvětvích, účastnit se bude asi 5500 sportovců z 90 zemí světa.

Českou republiku bude zastupovat 8 jednotlivých sportovců a sportovkyň, například Martina Sáblíková nebo Šárka Záhrobská, a hokejový tým. Na celé ZOL se rozprodává neuvěřitelných 1,7 miliónu vstupenek. Novinkou bude také originální vzhled medailí. Dokonale kulaté medaile nahradí 1014 nových, ze kterých bude mít každá svůj specifický tvar, nenaleznete tedy mezi nimi dvě úplně totožné.

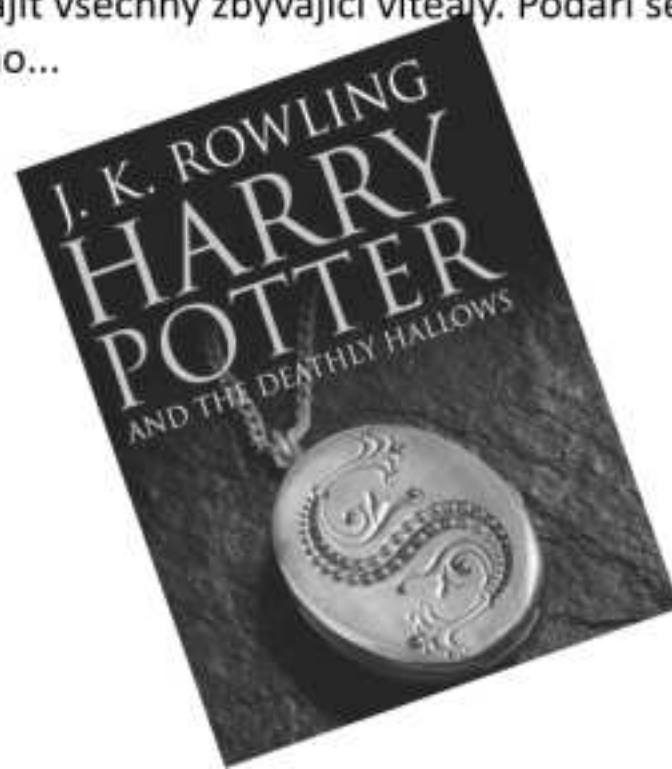
vancouver 2010

Harry Potter and the Deathly Hallows

Warner Bros. Entertainment přinese do kin filmový hit Harry Potter and the Deathly Hallows: Part 1 (Harry Potter a Relikvie smrti: 1. část). Jak už název napovídá, bude film rozdělen na dvě části, z nichž ta první bude mít v České republice premiéru 19. listopadu 2010 a ta druhá v červenci 2011. Režie se ujal už potřetí David Yates a scénář napsal Steve Kloves.

V kouzelnickém světě nastává období zmatků a strachu. Harry se se svými přáteli Ronem a Hermionou schovává a snaží se najít všechny zbývající víteály. Podaří se jim zničit lorda Voldemorta? Ano, ale nic není zadarmo...

2010

Žijeme v roce 2010

Nejvyšší budova světa – Burj Dubai

Tato budova bude v lednu 2010 slavnostně otevřena, i když s více než ročním zpožděním oproti původnímu plánu. Budova je vysoká více než 800 metrů a staví se od roku 2004. Už během realizace byl překonán rekord nejvyšší budovy světa. Mrakodrap je ústředním prvkem nově budovaného dubajského centra. Tamní projekt přijde na 20 miliard dolarů (351 miliard korun) a jeho součástí je i největší nákupní středisko a také 30 000 bytů. Náklady na samotnou věž o 160 poschodích jsou odhadovány na nejméně miliardu dolarů. Architekt Adrian Smith do stavby zakomponoval mimo jiné i kanceláře a hotel Armani.

Praha se v roce 2010 stane centrem světové kosmonautiky

V roce 2010 bude Praha hostit 61. kongres Mezinárodní astronautické federace. Zástupci České kosmické kanceláře se na tom s vedením federace dohodli v průběhu 59. kongresu ve skotském Glasgowě.

Na kongresu v Glasgowě Češi propagovali možnosti našeho průmyslu v oboru kosmonautiky, především v souvislosti s plánovaným vstupem ČR do Evropské kosmické agentury (ESA) do konce tohoto roku. Kongresu se pravidelně účastní 1500 až 2000 špičkových vědců

z celého světa. Právě v Praze tak astronomové rozhodli o tom, že Pluto dnes patří mezi takzvané trpasličí planety nebo plutoidy. S tehdejším rozhodnutím Mezinárodní astronomické unie se mnozí astronomové a část veřejnosti dodnes nesmířili.

Lucie Váňková

Nela Kadanišková

Dir en Grey – bouře z Japonska

Mám tu čest seznámit Vás, naše milé čtenáře, s bouří jménem Dir en Grey. Jedná se o japonskou metalovou skupinu, i když více než metal jim podle fanoušků sluší označení „hard nu-metal“.

Jak už u článků tohoto druhu bývá zvykem, ráda bych uvedla jen pár stručných větiček o historii kapely. Vznikla v roce 1997 z rozpadaající se skupiny La:Sadie's, od kterých odešli čtyři členové, zakladatelé „Diru“ (jak se Dir en Grey zkráceně nazývají). Poté přibrali ještě basáka z Nagana a hrají tedy v tomto složení: Kyo – zpěv, Kaoru – kytara, Die – druhá kytara, Shinya – bicí, Toshiya – baskytara.

Těchto pět talentovaných mladíků, nyní tedy již mužů, se úspěšně probojovalo z undergroundové scény až na přední příčky současných komerčních hitparád. Jejich hudba je tvrdá, zběsilá, rychlá, prudká, místy příjemně šílená a některé jejich starší počiny jsou snad i trochu brutální. Je příjemné si je poslechnout při dlouhé cestě, když potřebujete vybit nadbytečnou energii, ale některá jejich díla se dají poslouchat i v klidu domova v tichém introvertním zamyšlení. Mají i velice zajímavé a na současnou kapelu překvapivě inteligentní a smysluplné texty.

Abych se také alespoň okrajově zmínila o diskografii, tito pánové mají již na svědomí dohromady něco přes 30 alb a singlů. Z nich nejznámější a nejúspěšnější jsou třeba alba „Withering to death.“, „The Marrow of a bone“ a „Vulgar“. Jejich prozatím nejnovější album nese název „Uroboros“.

Stojí za zmínku, že 23. července 2009 navštívili i naši milou malou Českou republiku. Já na tom koncertě samozřejmě nemohla chybět a můj čistě subjektivní názor je takový, že to byla akce opravdu podařená – publikum i samotná kapela do toho dali vše a taky si to obě strany parádně užily. Jednalo se ale spíše o takovou komorní akci, Diru u nás nejsou příliš známí a bylo tam tedy maximálně něco kolem 200 lidí. O to příjemnější a osobnější byla ale atmosféra a kontakt kapely a fanouška.

Na závěr snad jen pár slov k mým osobním názorům – tuto kapelu by si určitě měli poslechnout všichni příznivci tvrdé hudby, kteří hledají něco trošku jiného, originálnějšího a neotřelého. Snad budou příjemně překvapeni.

Eliška Vavrouchová

Rozhovor se členy redakce

Nela Kadaníková

Věk: 14 let

Třída: 1.N

Oblíbený předmět: Aj

Datum narození: 4. října 1995

Znamení: Váhy

Oblíbená barva: fialová

1. Moje první otázka. Jak si přišla na nápad vytvořit školní časopis?

Tato myšlenka mě napadala už na základní škole, ale nikdy se tento nápad nerealizoval, proto jsem velmi šťastná, že to teď vyšlo. A proč? Baví mě organizovat vše, co se dá. :-)

2. Jak na tebe působí redakce časopisu?

Skvěle! Vypadá to, že bude v redakci dobrý kolektiv a jsem moc ráda, že se setkávají pohromadě spolužáci se stejnými zájmy.

3. Jaké jsou tvé největší školní úspěchy?

Na základní škole jsem vyhrála 1. a 2. místo v matematické soutěži Pythagoriádě a v roce 2009 jsem získala 3. místo v olympiádě v anglické konverzaci. Letos jsem vyhrála v Slovičkářce - soutěž ve psaní poezie a prózy

4. Co si myslíš o epidemii prasečí chřipky?

Myslím si, že by bylo potřeba více informací z médií, například o tom, kdo má právo na očkování. Já osobně prasečí chřipku nemám! :-)

5. Moje poslední otázka: jak slavíš Silvestr a Nový rok?

Silvestr a Nový rok většinou slavím s rodinou nebo s přáteli.

Marhéta Kolaříková

A co víc?

Učitel – Mučitel nebo oběť?

Všichni to známe – denně je vidáme nejen na chodbách, ale i ve vyučovacích hodinách. Ano, mám na mysli učitele, ty, u nichž se ne zřídka smějeme jejich podivným postupům při řešení problematiky, náhlým změnám nálady, přeřeknutím, atp. Možná byste se divili, jak rychle si osvojíme averzi na některého z nich, když se nám nelíbí přístup, známka, připomínka k naší osobě. Napadá nás však, co všechno taková kantořina obnáší? Pravděpodobně ne, nikdy jsme si nezažili, jaké to je stát před očima třiceti lidí a snažit se udržet bezproblémový průběh hodiny a rovněž svoji autoritu. Nejspíš někdo znáte píseň Another brick in the wall (pro anglicky nemluvící ve volném překladu Další cihla do zdi) od skupiny Pink Floyd, v jejímž textu je i pasáž Hey! Teachers! Leave the kids alone! (Hej! Učitelé! Nechte děti být!), ovšem s mým kamarádem jsme s přihlédnutím na současnou (ne)kázeň mnohých žáků v budovách škol (a kolikrát i mimo ně) byli toho nápadu, že jsme si pasáž upravili na Hey! Kids! Leave the teachers alone! (Hej! Děti! Nechte učitele být!) a hned nám to znělo reálněji. Neměla jsem teď na mysli extrém, kdy student zastřelí několik svých spolužáků a posléze sebe, ale dejme si ruku na srdce, že ani s námi nebývá ledažáká hodina ani zdaleka optimální.

Já sama mívám nutkání rozčilovat se nad tím, jaké jsou na nás jakožto studenty kladeny nároky. Snad tisíckrát se ptám, k čemu mi v životě bude to či ono, aniž bych prohlédla skrz mlhu představující nahromaděnou práci a zjistila, že se učitel řídí pouze osnovami toho, co máme znát, ba co víc, že třeba on sám se nad tím pozastavuje a možná si říká, že kdyby to záviselo na jeho rozhodnutí, tak dané téma z osnovy vypustí. A i za předpokladu, že by to svým rozhodnutím mohl změnit, myslím, že přece nemá čas věnovat se každému studentovi zvlášť, a tak zabránit tomu, že by téma v případě studentova zájmu naučil jen jedince.

Nikdy bych nechtěla být učitelkou, už samotná představa toho, že bych učila někoho, kdo se danou věc nechce naučit, tudíž se nikdy neposune dál v rámci svých znalostí, je pro mě děsivá. Kdysi jsem nepředpokládala, že na gymnáziu budou lidé, kteří se za každou cenu budou snažit komplikovat svým chováním život všem okolo a především ten svůj vlastní. Tímto pro mě zájem o kantořinu na střední škole (co se týče základní školy, tu myšlenku jsem zahodila jen při pomýšlení, čeho jsem se sama na ZŠ dopouštěla) upadá. Jako jediné vhodné místo pro kantořinu se mi jeví univerzita, kde člověk přichází do styku s lidmi, kteří vědí, kde chtějí v životě působit a přímo úměrně se snaží.

A co víc?

Ačkoliv mi práce kantora připadá nanejvýš sebevražedná, snažím se respektovat úlohy kantorů (ačkoliv při desátém pokusu o vysvětlení látky při hlučné hodině, kdy jsem látku pochopila již při některém z předchozích pokusů, se jen stěží nepřidám k vyrušujícím), seč to jde. Kdo ví, zda nejde jen o to dojít k poznání, že někteří lidé nejsou ste pochopit, že právě kantoři se nás tím, že nám vštěpí potřebné znalosti, snaží pojistit, abychom v životě pracovali víceméně hlavou, pokud možno, a nikoliv v oborech fyzicky náročné manuální práce. My však víme, že nechceme být jen „další cihlou do zdi“, že je to tak?

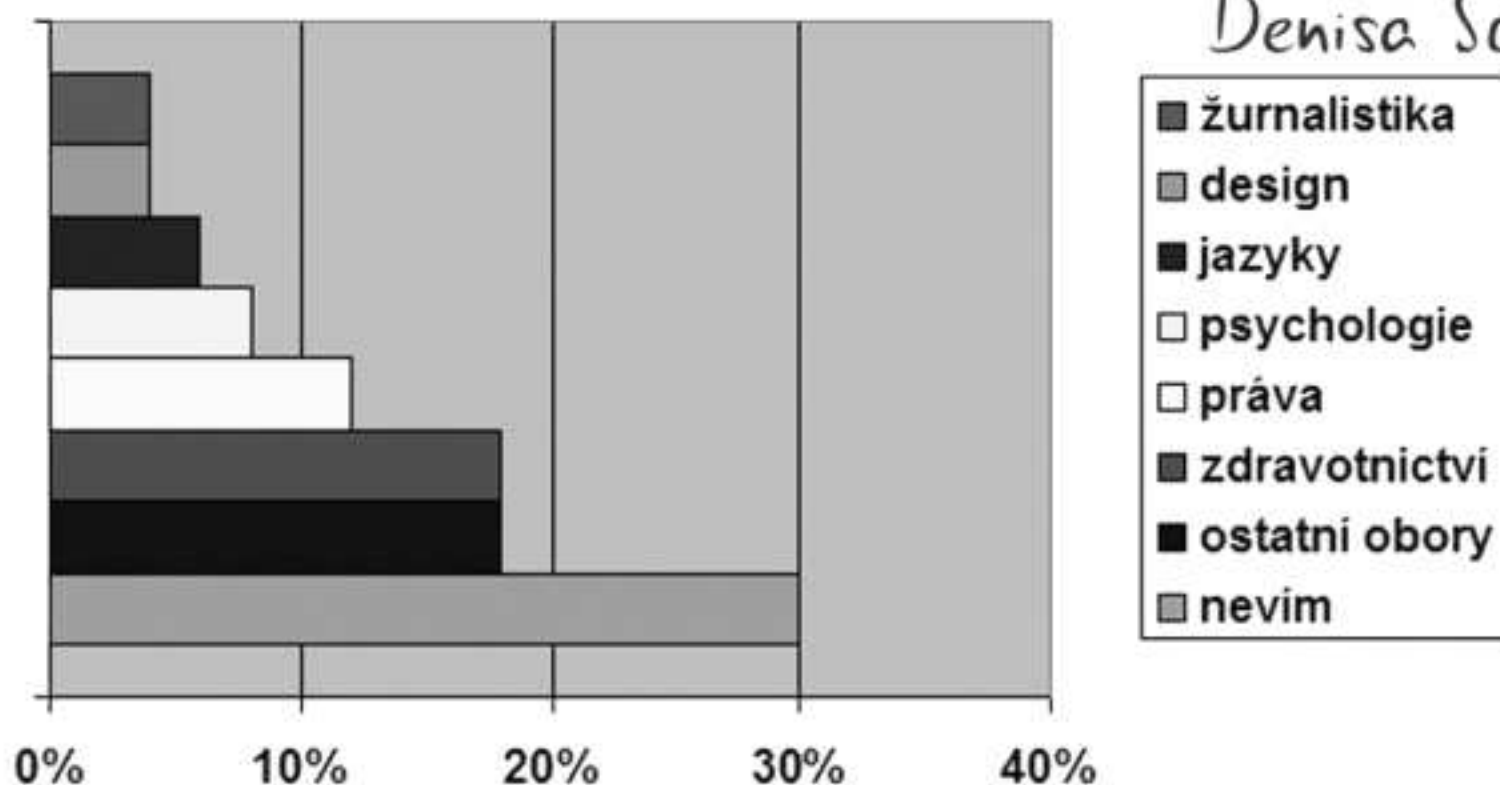
Adéla Vilímcová

Anketa

Do tohoto čísla jsme si připravily anketu, podle které poznáte, jakou cestou se vydají vaši spolužáci. Od čtvrtka, každou přestávku, jsme chodily po školních chodbách a ptaly se vás, kam se vydáte po ukončení tohoto studia. Začátky byly těžké, většinou nám spolužáci řekli, že nemají čas nebo si z toho jen dělali legraci. Vzdaly jsme to? NE! Pokračovaly jsme dál a naše tabulky se čím dál tím víc plnily. Měly jsme v plánu zeptat se stovky lidí, ale čas hrál proti nám. Stihly jsme pouze polovinu. Přesto si myslím, že se nám ta první anketa celkem povedla. Tady jsou její výsledky.

Lucie Kratochvílová

Denisa Šomrová

V Příštím čísle

V únorovém čísle Vás mimo jiné čeká velmi zajímavý rozhovor s paní profesorkou Volencovou, která je, jak už jste si mohli všimnout, naší patronkou. Dále se v něm určitě objeví něco málo o svátku sv. Valentýna, který nemůžeme nechat jen tak bez povšimnutí. V průběhu měsíce ledna můžete také znovu na chodbách potkat naše slečny redaktorky. Tentokrát se vás budou ptát, čemu byste se chtěli věnovat, kdybyste se znenadání stali světoznámou celebritou.

Redakce

Šefredaktorka: Nela Kadaníková
Zástupkyně šefredaktorky: Katka Švecová
Grafik: Michael "Mak" Formánek
Fotograf: Jakub Šimek
Korektorky: Tereza Adamcová, Markéta Koláříková
Redakce: Adéla Vilímcová, Michaela Pleváková,
Lucie Válková, Tereza Kraváková, Vojtěch Plát,
Lucie Kratochvílová, Tereza Langerová,
Eliška Vavrouchová, Denisa Šomrová
Patronka: Mgr. Hana Volencová

By Mak